

Nr 28.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående
anläggning av en skjutbana för Norrbottens regemente;
given Stockholms slott den 31 december 1917.*

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att av fjärde huvudtitelns allmänna besparingar må för anläggning av en skjutbana för Norrbottens regemente tagas i anspråk ett belopp av högst 54,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

---

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
31 december 1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
BRANTING,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN.

Departementschefen, statsrådet Nilson, anförde härefter:

Framställning
av armé-
förvaltningens
fortifikations-
och civila
departement.

»Uti underdånig skrivelse den 19 mars 1917 hava arméförvaltningens fortifikations- och civila departement anmält, att det för Norrbottens regemente visat sig allt mer av behovet påkallat att vidtaga anordningar för att tillgodose regementets krav på ökat utrymme för verkställande av de föreskrivna skolskjutningsövningarna med gevär. Genom brev den 9 februari 1906 hade Kungl. Maj:t föreskrivit, att antalet tavlor för ett infanteriregemente om tre bataljoner borde vara 36 och icke understiga 24. De två skjutbanor, som för närvarande stode till regementets förfogande, vore försedda med sammanlagt 24 tavlor. Detta antal, som även under normala förhållanden visat sig vara ett minimum, hade, i vad anginge ifrågavarande regemente, befunnits allt mer och mer otillräckligt. Banorna disponerades nämligen numera,

förutom av Norrbottens regemente, av såväl Norrlands artilleriregementes detachement i Boden som det där förlagda intendenturkompaniet, vartill i en nära framtid komme Norrbottens kavallerikår. För Norrbottens regemente tillkomme dessutom skolskjutningsövningar med de för särskild utbildning vid regementet årligen från samtliga arméfördelningsområden uttagna värnpliktiga, vilkas antal för år 1917 utgjorde 400 man. Slutligen hade vid tillämpningen av nu gällande bestämmelser, vilka förlagt en stor del av skolskjutningen till vintermånaderna, de klimatiska förhållandena visat sig inverka mera hämmande på skjutövningarna i Boden än å sydligare belägna förläggningssorter.

Av nu angivna skäl, vilka departementen funnit avgörande för sin uppfattning angående det trängande behovet av ytterligare skjutbaneanordningar för regementet i fråga, hade, efter på platsen verkställda rekognosceringar, inom fortifikationsdepartementets militärbyrå utarbetats ett skrivelsen bifogat förslag jämte kostnadsberäkning och ritningar m. m. till ny skjutbana för regementet, rymmande 12 taylor, varigenom regementet skulle komma att disponera sammanlagt 36 taylor och dess skjutbanefråga bliva på ett tillfredsställande sätt löst.

Enligt det uppgjorda förslaget skulle den nya skjutbanan förläggas öster om den östra av regementets nuvarande invid Bodträsk belägna båda skjutbanor, parallellt med densamma och med samma skottriktning. Banan skulle förses med 12 hisstavlor i blindering samt ordnas för skjutning å avstånd intill 600 meter.

Kommandanten i Boden och vederbörande regementschef, vilka satts i tillfälle att yttra sig över förslaget, hade också förklarat sig i huvudsak icke hava något att emot detsamma erinra.

Under åberopande av vad sålunda anförts, hemställde departementen, att Kungl. Maj:t måtte dels bemyndiga fortifikationsdepartementet att låta anlägga en skjutbana för Norrbottens regemente i huvudsaklig överensstämmelse med det uppgjorda förslaget, dels ock, vid bifall härtill, medgiva, att kostnaden för arbetenas utförande eller 54,000 kronor finge utgå från fjärde huvudtitelns allmänna besparingar.

Med hänsyn till den avsevärda kostnad ett utförande av skjutbaneanläggningen enligt det uppgjorda förslaget skulle medföra, anbefalldes fortifikationsdepartementet den 29 mars 1917 att verkställa utredning, huruvida icke den föreslagna skjutbanan i och för kostnadernas nedbringande kunde förläggas å annan plats.

Ytterligare
utredning i
ämnet.

Med anledning härav har fortifikationsdepartementet uti underdånig skrivelse den 30 juni 1917 anmält, att av de olika terrängområdena omkring Boden det *östra* och det *södra* måste uteslutas på grund av deras stora avstånd från kasernen och enär de ej inom sig hyste möjligheter för någon skjutbana av den omfattning, som härvidlag erfordrades. Sistnämnda skäl gällde även beträffande terrängområdet *väster* om Boden. Vad det *norra* området anginge, hade förut planer varit uppe på Rågsavsmyrans användande för ifrågavarande ändamål. Denna plats kunde emellertid icke numera medtagas i beräkningen, enär anläggningar där redan utförts (viktualiemagasinet) och därstädes planerats uppförandet av andra byggnader (blivande krigstygstation m. m.) Som för övrigt hela norra området numera vore upptaget av olika anläggningar (radiotelegrafstationen, ballonglägret m. m.), hade utrymmet inskränkts till det yttersta. Plats för skjutbaneanläggning kunde därför icke heller där under några förhållanden anskaffas. Av vad sålunda anförts framginge, att annan plats för skjutbanan än den förut föreslagna icke stode till buds.

Framställning
av telegraf-
styrelsen.

Uti skrivelse den 27 november 1917 har telegrafstyrelsen anmält, att det ofta inträffat, att från skjutbanan i Boden förlupna gevärskulor passerat över därvarande radiostations område, vilket inneburit stor fara för stationens bestånd. Med anledning härav hade arméförvaltningens fortifikationsdepartement, efter av styrelsen avlåtna framställningar i ämnet, meddelat, att departementet hos Kungl. Maj:t hemställt om anvisande av medel för anläggande av en ny skjutbana å en plats, som erbjöde större säkerhet i berörda avseende än den nuvarande.

Då det vore av största intresse för telegrafstyrelsen, att berörda fara för radiostationen fortast möjligt avlägsnades, hemställde telegrafstyrelsen, att frågan snarast måtte lösas på sätt fortifikationsdepartementet föreslagit.

Uti häröver den 5 december 1917 avgivet yttrande har fortifikationsdepartementet anfört, att det enda sättet att skydda radiostationens dyrbara och svårersättliga materiel, vilkeus skadande skulle sätta hela stationen ur funktion, vore att anlägga en ny skjutbana med lämpligare riktning, så att den nuvarande västra skjutbanan endast behövde användas för skjutning å de kortare avstånden. Departementet hemställde därför, att förenämnda av departementet äskade 54,000 kronor för anläggande av en ny skjutbana måtte varda av Kungl. Maj:t anvisade.

Departement-
chefen.

Då, enligt vad upplyst blivit, de för Norrbottens regemente avsedda båda skjutbanorna om tillhoppa 24 tavlor icke äro tillräckliga för

skjutövningarnas behöriga bedrivande, och med hänsyn till vad telegrafstyrelsen anfört finner jag mig böra tillstyrka det föreliggande förslaget om anordnande av ytterligare en skjutbana för regementet.

Vad kostnaderna angår, måste dessa betraktas såsom synnerligen höga i jämförelse med kostnaderna för dylika anläggningar å andra platser. Enligt vad jag inhämtat, är emellertid ett nedbringande av de beräknade kostnaderna icke möjligt, enär dels enhetspriserna i Boden äro synnerligen höga och dels terrängförhållandena och kommunikationerna därstädes föranleda vidtagande av särskilda säkerhetsåtgärder. Det för ändamålet erforderliga beloppet torde, på sätt föreslagits, lämpligen kunna utgå från fjärde huvudtitelns allmänna besparingar, vilka därtill lämna tillgång.

Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att av fjärde huvudtitelns allmänna besparingar må för anläggning av en skjutbana för Norrbottens regemente tagas i anspråk ett belopp av högst 54,000 kronor.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

A. Lindman.